

gestillingsdirektivet anvendes på »alle personer«, som »leverer varer og tjenesteydelser«, der er tilgængelige for offentligheden, »både inden for den offentlige og private sektor, herunder offentlige organer«, og som tilbydes uden for privat- og familielivet. Definition og fortolkningen af ordlyden bør derfor tage udgangspunkt i den lov, der implementerer det etniske direktiv, L 374 af 28/5/2003 om etnisk ligebehandling.

Direktivet og den ny § 1 a forpligter og omfatter »alle personer«, hvor den gældende ligestillingslov alene forpligter arbejdsgivere, myndigheder og organisationer, jf. bemærkningerne til forslaget nr. 5.

Bestemmelsen finder anvendelse på alle personer, som leverer varer og tjenesteydelser, der er tilgængelige for offentligheden, både inden for den offentlige og den private sektor, herunder offentlige organer, og som tilbydes uden for privat- og familielivet, samt transaktioner i den forbindelse.

§ 1 a omfatter »den offentlige og den private sektor«, det vil sige offentlig eller privat virksomhed, fsv. angår adgang til og levering af tjenesteydelser. Bestemmelsen omfatter offentlige forvaltningsmyndigheder og også domstolene, Folketinget og institutioner med tilknytning dertil i det omfang, de udfører opgaver inden for lovens område. Det er enhver til den offentlige myndighed eller det private selskab knyttet enkeltperson, hvis handlinger kan indebære en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling. Det er uden betydning om overtrædelsen er begået af ledespersoner eller af ansatte, når det begåede forhold kan betragtes som led i myndighedens eller virksomhedens aktiviteter.

Desuden er foreninger og selskaber m.v., der er organiseret på privatretligt grundlag, omfattet af forslaget.

Om institutioner, foreninger og selskaber mv., der er organiseret på privatretligt grundlag, bemærkes, at organisationsformen er uden betydning. Enkeltpersoner, der som led i erhvervsmæssig virksomhed udfører opgaver, vil også være omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling.

§ 1 a omfatter »levering af varer og tjenesteydelser«, og i betragtningerne til direktivet forklarer kommissionen, hvad man skal forstå ved »varer og tjenesteydelser«:

Tjenesteydelser bør forstås som den form for tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 50 i traktaten. Som tjenesteydelser betragtes de ydelser, som normalt udføres mod betaling. Tjenesteydelserne omfatter især: a) virksomhed af industriel karakter b) virksomhed af handelsmæssig karakter c) virksomhed af håndværksmæssig karakter d) de liberale erhvervs virksomhed.

I overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i loven om etnisk ligebehandling omfatter varer og tjenesteydelser: Varer og tjenesteydelser, der leveres eller udføres som led i erhvervsmæssig drift. Heri ligger, at der skal være tale om økonomiske aktiviteter af et vist omfang og intensitet. Det er i den forbindelse uden betydning, om den økonomiske aktivitet er udøveren hoved- eller bierhverv.

Varer og Tjenesteydelser, der ikke normalt leveres mod betaling, vil som udgangspunkt ikke være omfattet. Der er intet til hinder for, at organisationer, der varetager et socialt eller humanitært formål som led i deres aktiviteter, beslutter, at alene personer af det ene køn skal ydes hjælp.

Begrebet »tilgængelig for offentligheden« skal som i loven om etnisk ligebehandling fortolkes bredt, idet det må bero på en konkret vurdering, om den pågældende vare eller tjenesteydelse er tilgængelig for offentligheden. Uden for falder eksempelvis ydelser, der alene stilles til rådighed for familiemedlemmer eller nære bekendte og en privat persons udlejning af enkeltværelse i den pågældendes egen bolig.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1.

Stk. 2 undtager implementering af artikel 5, idet dette sker ved særskilt lovgivning på et senere tidspunkt, senest to år efter 21. december 2007, jf. direktivets artikel 5, nr. 3.

Stk. 3 svarer til § 2, stk. 4, i den gældende ligestillingslov med den ændring, at titlerne på lovene ændres som følge af lovændringer, der er gennemført siden ligestillingslovens vedtagelse i 2000. Lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, lov om lige løn til mænd og kvinder og lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger anvendes på de områder, der er omfattet af disse, i stedet for bestemmelserne i ligestillingsloven og er således at betragte som »lex specialis« i forhold til ligestillingsloven.

Til nr. 5

§ 2 der indeholder forbud mod forskelsbehandling og definitioner på forskelsbehandling, er formuleret på baggrund af direktivets ordlyd i artikel 4.

Stk. 1 indeholder en generel regel om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn. jf. artikel 4, stk. 1, litra a) og b). Den generelle regel om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn svarer til den generelle regel om forbud mod forskelsbehandling i loven om etnisk ligebehandling.

Ved bestemmelsen forpligtes alle personer, der leverer varer og tjenesteydelser jf. § 1 a til at ligebehandle.